

„Den permanente Voldgiftsret“ herskende Praksis, at Forslaget lader det som Sagsomkostninger idømte Beløb tilflyde Voldgiftsrettens Kasse. Sagsomkostningerne omfatte altsaa nærmest det Beløb, som ved de ordinære Retter betales i Retsgebyrer.

Til § 17.

Overalt, hvor man vil give Lovregler for „Organisationer“, opstaar Spørgsmaalet: Hvad er en Organisation? Skal enhver nok saa lille eller nok saa løst sammenføjet Sammenslutning kaldes en Organisation? Dette Spørgsmaal har man i andre Lande, hvor Lovgivning paa disse Omraader er forsøgt, ment at kunne løse ved at indrette en Indregistrering for de Sammenslutninger, Lovgivningen omhandler. Naar det ved deres Anmeldelse til et offentlig ført Register er oplyst, at de opfylde visse Fordringer i Retning af Sammensætning, Love, Bestyrelse osv., skulle de anerkendes som Organisationer og være underkastede Lovgivningen.

Men Erfaringen har vist, at Lovgivningens Hensigter ikke hermed naas, fordi der hos Fagforeningerne er en afgjort Utilbøjelighed til at lade sig optage paa offentlige Register, og de derfor, skønt virkelige Organisationer, undlade at lade sig registrere. Her i Landet vil det desuden *indenfor Hovedforeningerne* være uforødent at opstille Regler ved Siden af de Fordringer, som Hovedforeningerne selv opstille for at kunne optage indenfor deres Rammer en Sammenslutning og anerkende den som Organisation. Vanskeligheden opstaar her i Landet kun for de Sammenslutninger, der staa udenfor Hovedforeningerne, og man har her som Hovedregel slaaet fast, at overalt, hvor der sluttes en „kollektiv Overenskomst“, er der ogsaa en Organisation; men man har dertil føjet, at en saadan Organisation enten kan være saa ringe i Omfang eller saa løs i sin Sammensætning, at den ingen Betydning har, og at den i saa Tilfælde falder udenfor Lovens Forudsætninger, og Afgørelsen af, om dette i det enkelte Tilfælde forholder sig saa, har man overladt Voldgiftsretten.

Ligesom Voldgiftsretten herefter maa kunne afvise en Sag, naar den paagældende Sammenslutning ikke er betydelig nok til at kaldes en Organisation, saaledes maa den desuden ogsaa have Ret til Afvisning, selv om det drejer sig om en virkelig Or-

ganisation, naar en saadan Organisation ikke har voldgiftsretlige Regler til Afgørelse af de daglige faglige Stridigheder.

Hvis den heromhandlede Voldgiftsret ikke havde Afvisningsret i saadanne Tilfælde, vilde Følgen nemlig være, at alle saadanne faglige Stridigheder, som burde være paadømte i en faglig Voldgiftsret, kunde indbringes for nærværende Ret, og dette vilde være i høj Grad upraktisk for alle Parter (se § 10)¹).

Efter det nys bemærkede vil det ses, at den her foreslaaede Lov i Forbindelse med „Reglerne for faglig Strid“ (Fællesudvalgets Beretning Sp. 2935—40) ikke kan siges fuldstændig ud over Landet at sikre alle kollektive Retsstridigheders Afgørelse ved Rettergang i Stedet for ved Arbejdsstandsning. Overalt, hvor en af Parterne eller begge staa udenfor Hovedorganisationernes Rammer, og hvor der mangler voldgiftsretlige Aftaler, er der ingen andre Retsmidler end den ufuldkomne Adgang til Søgmaal ved Domstolene. Til Udfyldelse af dette Hul har Fællesudvalgets Formand i Udvalget foreslaaet, at der gennem kommunal Vedtægt skulde kunne paatvinges Parterne de samme Pligter med Hensyn til Mægling, Voldgift og Arbejdsstandsning, som Reglerne for faglig Strid indeholde for de Parter, der staa indenfor Hovedorganisationerne²).

Dette Forslag har Fællesudvalget dog ikke sluttet sig til, idet man fra begge Partier nærede Betænkkelighed ved at komme ind paa at tildele den udenforstaaende Kommunalbestyrelse nogen Myndighed i de heromhandlede Forhold. Hos nogle næredes desuden Frygt for, at man ved et saadant Forslag kom for langt udenfor de Forhold, som de i Udvalget repræsenterede to Foreninger nærmest vare kaldede til at udtale sig om, og hos andre have vistnok organisationspolitiske Hensyn været overvejende. At lade de udenforstaaende uden at indtræde i Hovedorganisationerne tilflyde de samme Fordele, som Hovedorganisationernes Medlemmer kun gennem pekuniære Ofre have tilkæmpet sig, synes dem fra et Organisationsstandpunkt mindre klogt. Udvalget har derfor ladet det omhandlede Hul udfyldt og overladt til de fremtidige Erfaringer at vise, hvilken Trang der er til dets Udfyldning.

1) Fællesudvalgets Beretning; Bilag S. 3025—28.

2) Fællesudvalgets Beretning; Bilag S. 3025—28.